

БІДНЯК Григорій Прокопович (21. 03. 1933, м. Марганець Дніпроп. обл. — 18. 07. 2020, там само) — поет, прозаїк, видавець. Член НСПУ (1995). Закін. Дніпроп. університет (1980). Працював дир. Марганецької друкарні, видавн.-полігр. підпрва «Дніпро»; від 1995 — ген. дир. ЗАТ «Видавництво «Поліграфіст»; від 2000 — гол. ред. г. «Літературне Придніпров'я». Поезії Б. притаманні любов до рідної землі, відчуття родового кореня, святинь свого народу, звернення до джерел

нар. мудрості, пісенність. У романісповіді «Вінчальна ікона» (2002) ретроспективно простежуються складні процеси соц. і психол. змін у житті укр. селянства — від більшов. закабалення й нищення основ господарювання «розкуркуленнями», «голодоморами» тощо до сучас. антигуманіст. тенденцій пори лихоліття.

Основні твори

Слово для спраглих. 1992; Шахтарчата. 1992; З Україною в серці. 1993; В стражданні та любові. 1994; Молитва перед іконою України. 1994; 99 елегій і одне життя. 1995; Всеумійко. 1995; Вивчаємо мову. 1999; Співаємо разом. 1995; Дума коло Дніпра. 1996; Прийде час. 1996; Під стягами волі. 1997; Місто скарбів. 1998; Пісня моя українська. 1998; Біль. 1999; Батькова криниця. 1999 (усі – Дніпропетровськ); Над безоднею болю. 2001; Бердянські зорі. 2002.

Рекомендована література

1. Зобенко М. О. «Поету недобре мовчати...»: Лірика і сатира Григорія Бідняка // Літ. етюди. Дн., 1993;
2. Снітко А. Ф. Криниця для спраглих // «З любові та муки»: Розповіді про літературу і письменників. Дн., 1994.

М. О. Зобенко

Бібліографічний опис:

Бідняк Григорій Прокопович / М. О. Зобенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39867>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).